

TEKST SYNTETYCZNY
KONWENCJI MLI ORAZ KONWENCJI MIĘDZY
RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ
A
KRÓLESTWEM NORWEGII
W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA
I ZAPOBIEGANIA UCHYLANIU SIĘ OD OPODATKOWANIA
W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU

Niniejszy dokument przedstawia tekst syntetyczny w zakresie stosowania Konwencji między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Norwegii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzonej w Warszawie dnia 9 września 2009 r. (dalej: „Konwencja”), zmienionej Protokołem sporządzonym w Oslo dnia 5 lipca 2012 r. (dalej: „Protokół zmieniający”), zmodyfikowanej przez Konwencję wielostronną implementującą środki traktatowego prawa podatkowego mające na celu zapobieganie erozji podstawy opodatkowania i przenoszeniu zysku, podpisaną przez Polskę i Norwegię dnia 7 czerwca 2017 r. (dalej: „Konwencja MLI”).

Niniejszy dokument został przygotowany w porozumieniu z właściwymi organami podatkowymi Norwegii i przedstawia wspólne rozumienie modyfikacji wprowadzonych do Konwencji przez Konwencję MLI.

Podstawą przygotowania niniejszego dokumentu były stanowiska w zakresie przyjęcia Konwencji MLI, przekazane Depozytariuszowi przy składaniu do depozytu instrumentu ratyfikacji przez:

- Polskę, dnia 23 stycznia 2018 r.; oraz
- Norwegię, dnia 17 lipca 2019 r.

Skutki stosowania Konwencji MLI w odniesieniu do Konwencji mogą ulec zmianie, gdyż Konwencja MLI stanowi dynamiczny instrument i Strony mogą w przyszłości częściowo modyfikować swoje stanowisko w zakresie jej stosowania.

Celem niniejszego dokumentu jest ułatwienie stosowania Konwencji MLI. Stanowi on wyłącznie materiał informacyjny i pomocniczy, mający na celu udokumentowanie wpływu Konwencji MLI na Konwencję. Niniejszy dokument w żadnym przypadku nie stanowi źródła prawa. Teksty autentyczne Konwencji, Protokołu zmieniającego, i Konwencji MLI pozostają jedynymi źródłami prawa.

Dla celów stosowania prawa, postanowienia Konwencji MLI muszą być interpretowane równolegle z Konwencją i Protokołem zmieniającym, z uwzględnieniem stanowisk Umawiających się Państw w zakresie przyjęcia Konwencji MLI.

Postanowienia Konwencji MLI mające zastosowanie do przepisów Konwencji zostały umieszczone w niniejszym dokumencie w polach tekstowych, w odniesieniu do odpowiednich przepisów Konwencji. Pola tekstowe zawierające postanowienia Konwencji MLI zostały umiejscowione co do zasady w porządku odpowiadającym postanowieniom Konwencji Modelowej OECD z 2017 r.

Zmiany w brzmieniu przytaczanych postanowień Konwencji MLI zostały wprowadzone, aby dostosować użytą w niej terminologię do terminologii stosowanej w Konwencji (np. „Umowa podatkowa, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja” i „Konwencja”, „Umawiające się Jurysdykcje” i „Umawiające się Państwa”), a przez to ułatwić rozumienie postanowień Konwencji MLI. Przedmiotowe zmiany w terminologii mają na celu zwiększenie czytelności tego dokumentu i nie są nakierowane na dokonanie zmian merytorycznych w postanowieniach Konwencji MLI.

Wejście w życie i stosowanie postanowień Konwencji MLI

Data wejścia w życie Konwencji MLI:

- dla Polski: 1 lipca 2018 r.; oraz
- dla Norwegii: 1 listopada 2019 r.

Postanowienia Konwencji MLI będą miały zastosowanie w odniesieniu do Konwencji począwszy od innych dat niż daty stosowania postanowień Konwencji. Poszczególne postanowienia Konwencji MLI mogą być stosowane w różnych datach, zależnie od rodzaju podatków (podatki pobierane u źródła od dochodów nierezydentów lub inne podatki) oraz od wyborów dokonanych przez Umawiające się Państwa w ich stanowiskach w zakresie przyjęcia Konwencji MLI.

W konsekwencji, jeśli w niniejszym dokumencie nie wskazano inaczej, zgodnie z art. 35 ust. 1 Konwencji MLI, postanowienia art. 3 ust. 1, art. 3 ust. 2, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 6, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 i art. 11 ust. 1 Konwencji MLI będą miały zastosowanie w zakresie stosowania Konwencji przez Polskę:

- w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła od kwot wypłacanych lub zaliczanych na rzecz osób niemających miejsca zamieszkania lub siedziby w Polsce, gdy zdarzenie dające prawo do pobrania takiego podatku wystąpi w dniu lub po dniu 1 stycznia 2020 r.; oraz
- w odniesieniu do pozostałych podatków nakładanych przez Polskę, w zakresie podatków nakładanych w okresach podatkowych rozpoczynających się w dniu lub po dniu 1 maja 2020 r.;

oraz

zgodnie z art. 35 ust. 1 Konwencji MLI, postanowienia art. 3 ust. 1, art. 3 ust. 2, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 6, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 i art. 11 ust. 1 Konwencji MLI będą miały zastosowanie w zakresie stosowania Konwencji przez Norwegię:

- w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła od kwot wypłacanych lub zaliczanych na rzecz osób niemających miejsca zamieszkania lub siedziby w Norwegii, gdy zdarzenie dające prawo do pobrania takiego podatku wystąpi w dniu lub po dniu 1 stycznia 2020 r.; oraz
- w odniesieniu do pozostałych podatków nakładanych przez Norwęgę, w zakresie podatków nakładanych w okresach podatkowych rozpoczynających się w dniu lub po dniu 1 maja 2020 r.

Źródła:

Tekst autentyczny Konwencji MLI został opublikowany na stronie internetowej Depozytariusza Konwencji MLI (OECD):

- w języku angielskim: <http://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf>;
- w języku francuskim: <http://www.oecd.org/fr/fiscalite/conventions/convention-multilaterale-pour-la-mise-en-oeuvre-des-mesures-relatives-aux-conventions-fiscales-pour-prevenir-le-BEPS.pdf>.

Tekst Konwencji w języku polskim został opublikowany w Dzienniku Ustaw z 2018 r. poz. 1369 (z późn. zm.).

Oświadczenie rządowe w sprawie mocy obowiązującej Konwencji MLI zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw z 2018 r. poz. 1370 (z późn. zm.).

Oświadczenie rządowe w sprawie mocy obowiązującej Konwencji MLI w relacjach między Polską a Norwegią zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw z 2019 r. poz. 2361.

Stanowiska w zakresie przyjęcia Konwencji MLI Umawiających się Państw zostały opublikowane na stronie internetowej OECD: <http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>.

Baza stanowisk w zakresie przyjęcia Konwencji MLI (Matching Database) jest publicznie dostępna na stronie internetowej OECD: <http://www.oecd.org/tax/treaties/mli-matching-database.htm>.

KONWENCJA
MIĘDZY
RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ
A
KRÓLESTWEM NORWEGII
W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA
I ZAPOBIEGANIA UCHYLANIU SIĘ OD OPODATKOWANIA
W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU

Rzeczpospolita Polska i Królestwo Norwegii,

[ZASTĄPIONY przez art. 6 ust. 1 Konwencji MLI]

~~[pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu;]~~

Następujący tekst preambuły, o którym mowa w art. 6 ust. 1 Konwencji MLI, zastępuje tekst odnoszący się do zamiaru eliminowania podwójnego opodatkowania w preambule niniejszej Konwencji:

**ARTYKUŁ 6 KONWENCJI MLI – CEL UMOWY PODATKOWEJ,
DO KTÓREJ MA ZASTOSOWANIE NINIEJSZA KONWENCJA**

Mając na celu eliminowanie podwójnego opodatkowania w odniesieniu do podatków objętych [*niniejszą Konwencją*], bez stwarzania możliwości nieopodatkowania lub obniżonego opodatkowania poprzez uchylanie się lub unikanie opodatkowania (włączając w to nabywanie korzyści umownych przez osoby nieuprawnione (treaty-shopping), mające na celu uzyskanie ulg przewidzianych w [*Konwencji*] pośrednio na korzyść osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytoriach trzecich jurysdykcji),

Uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Zakres podmiotowy

Niniejsza Konwencja dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

Następujący art. 3 ust. 1 Konwencji MLI ma zastosowanie i zastępuje przepisy niniejszej Konwencji:

ARTYKUŁ 3 KONWENCJI MLI – PODMIOTY TRANSPARENTNE PODATKOWO

Dla celów [Konwencji], dochód uzyskany przez lub za pośrednictwem podmiotu lub struktury, które są uznawane w całości lub w części za transparentne podatkowo zgodnie z prawem podatkowym któregośkolwiek z [Umawiających się Państw], będzie uważany za dochód osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium [Umawiającego się Państwa], ale tylko w zakresie, w jakim ten dochód dla celów opodatkowania przez to [Umawiające się Państwo] jest traktowany jako dochód osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tego [Umawiającego się Państwa].

Następujący art. 11 ust. 1 Konwencji MLI ma zastosowanie i zastępuje przepisy niniejszej Konwencji:

ARTYKUŁ 11 KONWENCJI MLI – STOSOWANIE PRZEPISÓW UMÓW PODATKOWYCH W CELU ZASTRZEŻENIA PRAWA STRONY DO OPODATKOWANIA OSÓB MAJĄCYCH MIEJSCE ZAMIESZKANIA LUB SIEDZIBĘ NA JEJ TERYTORIUM

[Konwencja] nie wpływa na opodatkowanie przez [Umawiające się Państwo] osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na jego terytorium, z wyjątkiem korzyści przewidzianych w [art. 9 ust. 2, art. 17 ust. 4 zd. 2, art. 18, art. 19, art. 22, art. 23, art. 24 i art. 27 Konwencji].

Artykuł 2

Podatki objęte Konwencją

1. Niniejsza Konwencja ma zastosowanie do podatków od dochodu, pobieranych na rzecz Umawiającego się Państwa, jego jednostek terytorialnych lub organów władzy lokalnej, bez względu na sposób ich pobierania.

2. Za podatki od dochodu uważa się wszystkie podatki pobierane od całego dochodu albo od części dochodu, włączając w to podatki od zysków z przeniesienia

własności majątku ruchomego lub nieruchomego, podatki od całkowitych kwot pensji lub wynagrodzeń wypłacanych przez przedsiębiorstwa, jak również podatki od przyrostu wartości majątku.

3. Do obecnie istniejących podatków, których dotyczy niniejsza Konwencja, należą w szczególności:

a) w przypadku Polski:

(i) podatek dochodowy od osób fizycznych; oraz

(ii) podatek dochodowy od osób prawnych;

(zwane dalej; podatkiem polskim);

b) w przypadku Norwegii:

(i) podatek od ogólnego dochodu;

(ii) podatek od dochodu osób fizycznych;

(iii) specjalny podatek od dochodu z produkcji ropy naftowej;

(iv) podatek potrącany u źródła od dywidend; oraz

(v) podatek od wynagrodzenia wypłacanego artystom i sportowcom niebędącym rezydentami Norwegii;

(zwane dalej: podatkiem norweskim).

4. Niniejsza Konwencja ma także zastosowanie w odniesieniu do wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które będą nakładane po dacie podpisania niniejszej Konwencji obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe organy Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie w zakresie wszelkich zasadniczych zmian dokonanych w ich prawie podatkowym.

Artykuł 3 Definicje

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej:

(a) określenie "Polska" oznacza Rzeczpospolitą Polską, włącznie z jakimkolwiek obszarem poza jej wodami terytorialnymi, gdzie na mocy jej praw i zgodnie z prawem międzynarodowym Rzeczpospolita Polska może wykonywać suwerenne prawa w odniesieniu do dna morskiego i podglebia oraz ich zasobów naturalnych;

(b) określenie "Norwegia" oznacza Królestwo Norwegii oraz obejmuje stały ląd, wody wewnętrzne, wody terytorialne, a także obszar poza wodami

terytorialnymi, gdzie Królestwo Norwegii z mocy norweskiego prawa oraz zgodnie z prawem międzynarodowym może wykonywać swoje prawa w odniesieniu do dna morskiego i podglebia oraz ich zasobów naturalnych; określenie to nie obejmuje Svalbardu, Jan Mayen oraz norweskich terytoriów zależnych ("biland");

- (c) określenie "osoba" obejmuje osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób;
- (d) określenie "spółka" oznacza jakąkolwiek osobę prawną lub jakikolwiek podmiot, który jest traktowany jak osoba prawna dla celów podatkowych;
- (e) określenie "przedsiębiorstwo" ma zastosowanie do prowadzenia jakiejkolwiek działalności gospodarczej;
- (f) określenia "przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa" oraz "przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa" oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
- (g) określenie "transport międzynarodowy" oznacza wszelki transport statkiem morskim lub statkiem powietrznym, za wyjątkiem przypadku, gdy statek morski lub statek powietrzny jest eksploatowany wyłącznie między miejscami położonymi w Umawiającym się Państwie;
- (h) określenie "właściwy organ" oznacza:
 - (i) w przypadku Polski, Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela;
 - (ii) w przypadku Norwegii, Ministra Finansów lub upoważnionego przedstawiciela Ministra Finansów;
- (i) określenie "obywatel", w odniesieniu do Umawiającego się Państwa, oznacza:
 - (i) każdą osobę fizyczną posiadającą narodowość lub obywatelstwo tego Umawiającego się Państwa; i
 - (ii) każdą osobę prawną, spółkę osobową lub stowarzyszenie utworzone na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w tym Umawiającym się Państwie;
- (j) określenie "działalność gospodarcza" obejmuje w szczególności zawodowe wykonywanie usług oraz innej działalności o niezależnym charakterze.

2. Przy stosowaniu niniejszej Konwencji w dowolnym czasie przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde pojęcie w niej niezdefiniowane ma takie znaczenie jakie w tym czasie ma ono w prawie tego Umawiającego się

Państwa dla celów podatków, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, przy czym znaczenie pojęcia wynikające z ustawodawstwa podatkowego tego Państwa ma pierwszeństwo przed znaczeniem nadanym temu pojęciu przez inne przepisy prawne tego Państwa.

Artykuł 4

Miejsce zamieszkania lub siedziba

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, określenie "osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie" oznacza każdą osobę, która według ustawodawstwa tego Państwa podlega tam opodatkowaniu ze względu na jej miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, siedzibę zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze, i obejmuje również to Państwo oraz każdą jednostkę jego podziału terytorialnego lub organ władzy lokalnej. Jednakże, określenie to nie obejmuje żadnej osoby, która podlega opodatkowaniu w tym Państwie tylko ze względu na dochód jaki osiąga ona ze źródeł położonych w tym Państwie.

2. Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu, osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, wówczas jej status określa się zgodnie z następującymi zasadami;

- (a) uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Państwach, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste oraz gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);
- (b) jeżeli nie jest możliwe ustalenie, w którym Państwie osoba posiada ośrodek interesów życiowych albo nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Państw, uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, w którym stale przebywa;
- (c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, którego jest obywatelem;
- (d) jeżeli osoba jest obywatelem obydwu Państw lub nie jest obywatelem żadnego z tych Państw, właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

[ZASTĄPIONY przez art. 4 ust. 1 Konwencji MLI]

~~[3. Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu, osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, wówczas uważa się ją za posiadającą siedzibę tylko w tym Państwie, na terytorium którego znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu.]~~

Następujący art. 4 ust. 1 Konwencji MLI zastępuje art. 4 ust. 3 niniejszej Konwencji:

ARTYKUŁ 4 KONWENCJI MLI – PODMIOTY O PODWÓJNEJ SIEDZIBIE

Jeżeli na podstawie postanowień [Konwencji] osoba inna niż osoba fizyczna ma siedzibę na terytorium obu [Umawiających się Państw], właściwe organy [Umawiających się Państw] podejmą starania do określenia w drodze wzajemnego porozumienia na terytorium którego z [Umawiających się Państw] będzie uważać się, że dana osoba ma siedzibę dla celów [Konwencji], mając na względzie miejsce położenia jej faktycznego zarządu, miejsce utworzenia lub inny sposób jej ustanowienia oraz wszelkie inne mające znaczenie czynniki. W razie braku osiągnięcia takiego porozumienia, osoba ta nie będzie uprawniona do jakiegokolwiek ulgi lub zwolnienia od podatku przewidzianych w [Konwencji], chyba że w zakresie oraz w sposób, które mogą zostać uzgodnione przez właściwe organy [Umawiających się Państw].

Artykuł 5 **Zakład**

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, określenie "zakład" oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa.
2. Określenie "zakład" obejmuje w szczególności:
 - (a) siedzibę zarządu;
 - (b) filię;
 - (c) biuro;
 - (d) fabrykę;
 - (e) warsztat;
 - (f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom albo każde inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych.
3. Określenie "zakład" obejmuje także plac budowy, prace konstrukcyjne, prace montażowe lub instalacyjne tylko wówczas, gdy trwają one dłużej niż dwanaście miesięcy.
4. Bez względu na postanowienia ustępów 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje usługi w drugim Umawiającym się Państwie:

- (a) za pośrednictwem osoby fizycznej obecnej w tym drugim Państwie przez okres lub okresy przekraczające łącznie 183 dni w każdym dwunastomiesięcznym okresie, lub
- (b) przez okres lub okresy przekraczające łącznie 183 dni w każdym dwunastomiesięcznym okresie i usługi te są wykonywane w ramach tego samego projektu lub związanych ze sobą projektów przez jedną lub więcej osób fizycznych wykonujących te usługi w tym drugim Państwie lub obecnych w tym Państwie w celu wykonywania tych usług,

i więcej niż 50 procent dochodów brutto, które można przypisać do wykonywanej działalności gospodarczej prowadzonej przez to przedsiębiorstwo w ciągu tego okresu lub okresów, jest uzyskiwane z tytułu wykonywania usług w tym drugim Państwie przez te osoby fizyczne, wówczas działalność prowadzona w tym drugim Państwie polegająca na wykonywaniu tych usług będzie uważana za działalność prowadzoną poprzez zakład posiadany przez to przedsiębiorstwo w tym drugim Państwie, chyba że usługi te są ograniczone do usług, o których mowa w ustępie 5 niniejszego artykułu, które jeżeli są wykonywane za pośrednictwem stałej placówki, nie powodują powstania zakładu w związku z tą stałą placówką zgodnie z postanowieniami tego ustępu.

5. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, określenie "zakład" nie obejmuje:

- (a) użytkowania placówek, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania lub dostawy dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;
- (b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub dostawy;
- (c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu przerobu przez inne przedsiębiorstwo;
- (d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
- (e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiegokolwiek innej działalności o charakterze przygotowawczym lub pomocniczym;
- (f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu łącznego prowadzenia którychkolwiek rodzajów działalności, o jakich mowa w punktach a) do e) niniejszego ustępu, pod warunkiem, że całkowita działalność tej placówki, wynikająca z takiego połączenia ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy.

6. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu, jeżeli osoba - z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela, o którym mowa w ustępie 7 niniejszego artykułu - działa w imieniu przedsiębiorstwa i posiada, oraz zwyczajowo wykonuje, pełnomocnictwo do zawierania umów w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa, wówczas uważa się, że to przedsiębiorstwo posiada w tym Państwie

zakład w zakresie każdego rodzaju działalności, którą ta osoba podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności wymienionych w ustępie 5 niniejszego artykułu, które gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki, nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień tego ustępu.

7. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że podejmuje ono w tym Państwie czynności za pośrednictwem maklera, generalnego komisanta albo jakiegokolwiek innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem, że te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.

8. Fakt, że spółka mająca swoją siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje albo jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład lub w inny sposób) nie wystarcza, aby którąkolwiek ze spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Artykuł 6

Dochód z majątku nieruchomego

1. Dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając w to dochód z gospodarstwa rolnego lub leśnego) położonego w drugim Umawiającym się Państwie może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie "majątek nieruchomy" ma takie znaczenie, jakie nadaje mu prawo tego Umawiającego się Państwa, na którego terytorium dany majątek jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego (włączając w to żywy inwentarz oraz wyposażenie używane w gospodarstwach rolnych i leśnych), prawa, do których mają zastosowanie przepisy prawa powszechnego dotyczące własności ziemi, prawo użytkowania majątku nieruchomego, jak również prawa do zmiennych lub stałych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji, złoża mineralne, źródła i inne zasoby naturalne; statki morskie i statki powietrzne nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu stosuje się do dochodu uzyskiwanego z bezpośredniego użytkowania, dzierżawy lub innych form korzystania z majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 niniejszego artykułu stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa.

Artykuł 7

Zyski przedsiębiorstw

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi w drugim Umawiającym się

Państwie działalność poprzez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, to zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej można je przypisać temu zakładowi.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie poprzez położony tam zakład to, z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3 niniejszego artykułu, w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczanie wydatków ponoszonych na rzecz tego zakładu, włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi, niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym położony jest zakład, czy gdzie indziej.

4. Nie można przypisać zakładowi zysków tylko z tytułu zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

5. Dla celów poprzednich ustępów niniejszego artykułu, ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w taki sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.

6. Jeżeli zyski zawierają dochody, które stanowią przedmiot odrębnej regulacji w innych artykułach niniejszej Konwencji, to postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia tego artykułu.

Artykuł 8

Transport morski i lotniczy

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa osiągnane z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Dla celów niniejszego artykułu, zyski osiągnane z eksploatacji statków morskich lub statków powietrznych w transporcie międzynarodowym obejmują:

- (a) zyski z wynajmu statków morskich lub statków powietrznych bez załogi i wyposażenia; oraz
- (b) zyski z użytkowania, utrzymywania lub wynajmu kontenerów (włączając przyczepy i wyposażenie związane z transportem kontenerów) wykorzystywanych w transporcie dóbr lub towarów;

jeżeli takie użytkowanie, wynajem lub utrzymywanie, w zależności od przypadku, ma charakter uboczny w stosunku do eksploatacji statków morskich lub statków powietrznych w transporcie międzynarodowym.

3. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu stosuje się także do zysków pochodzących z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsięwzięciu lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym, ale tylko do tej części zysków osiągniętych w ten sposób, które mogą zostać przypisane uczestnikowi w stosunku do jego udziału we wspólnym przedsięwzięciu.

4. Postanowienia ustępów 1, 2 i 3 niniejszego artykułu stosuje się do zysków uzyskiwanych przez wspólne norwesko, duńsko, szwedzkie konsorcjum transportu powietrznego Skandynawskie Linie Lotnicze (SAS), jednakże tylko do tej części zysków, która została osiągnięta przez SAS Norge AS, norweskiego partnera Skandynawskich Linii Lotniczych (SAS), proporcjonalnie do jego udziału w tej organizacji.

Artykuł 9

Przedsiębiorstwa powiązane

1. Jeżeli:

- a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa uczestniczy bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa albo
- b) te same osoby uczestniczą bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, sprawowaniu kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa oraz przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne przedsiębiorstwa, wówczas zyski, które osiągnęłoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być uznane przez Umawiające się Państwo za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków przedsiębiorstwa tego Państwa - i odpowiednio opodatkowuje - zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski w ten sposób połączone są zyskami, które osiągnęłoby przedsiębiorstwo pierwszego wymienionego Państwa, gdyby warunki ustalone między obydwoma przedsiębiorstwami były takie, jak między przedsiębiorstwami niezależnymi, wtedy to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego od tych zysków, jeżeli uzna, iż taka korekta jest uzasadniona. Przy ustalaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej Konwencji, a właściwe organy Umawiających się Państw będą w razie konieczności konsultować się ze sobą.

Artykuł 10 **Dywidendy**

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże takie dywidendy:

- (a) będą zwolnione z opodatkowania w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, jeżeli osobą uprawnioną do dywidend jest spółka mająca siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, której bezpośredni udział w kapitale spółki wypłacającej dywidendy wynosi, w chwili wypłacania tych dywidend, przynajmniej 10 procent udziałów (akcji) i która posiada lub będzie posiadała te udziały (akcje) przez nieprzerwany 24 miesięczny okres, w którym dokonano wypłaty;
- (b) z zastrzeżeniem punktu a) niniejszego ustępu, mogą także podlegać opodatkowaniu w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę oraz zgodnie z przepisami obowiązującymi w tym Państwie, ale jeżeli osoba uprawniona do dywidend posiada miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 15% kwoty dywidend brutto.

Postanowienia niniejszego ustępu nie dotyczą opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których wypłacane są dywidendy.

3. Jeżeli osobą otrzymującą dywidendy i do nich uprawnioną jest rząd Umawiającego się Państwa, to takie dywidendy podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

4. Określenie "dywidendy" użyte w tym artykule oznacza dochód z udziałów (akcji) lub z innych praw do udziału w zyskach, za wyjątkiem wierzytelności, jak również dochód z innych praw w spółce, który zgodnie z prawem Umawiającego się Państwa, w którym spółka wypłacająca te dochody ma siedzibę, jest traktowany jak dochód z udziałów (akcji).

5. Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do dywidend, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, działalność poprzez zakład w nim położony i gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 niniejszej Konwencji.

6. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski lub dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może ani obciążać żadnym podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie lub w przypadku, gdy udział, z tytułu

kórego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością zakładu położonego w tym drugim Państwie, ani też obciążać niewydzielonych zysków spółki podatkiem od niewydzielonych zysków, nawet kiedy wypłacone dywidendy lub niewydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo z dochodów osiągniętych w tym drugim Państwie.

Artykuł 11

Odsetki

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże, takie odsetki mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli osoba uprawniona do odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 procent kwoty brutto tych odsetek. Właściwe organy Umawiających się Państw ustalą, w drodze wzajemnego porozumienia, sposób stosowania tego ograniczenia.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2 niniejszego artykułu, jakiekolwiek odsetki, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba otrzymująca te odsetki ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, jeżeli odbiorca odsetek jest osobą do nich uprawnioną i jeżeli te odsetki są wypłacane:

- (a) na rzecz rządu Umawiającego się Państwa, jego jednostki terytorialnej lub organu władzy lokalnej lub Bankowi Centralnemu Umawiającego się Państwa lub jakiejkolwiek instytucji będącej w całości własnością rządu Umawiającego się Państwa;
- (b) z tytułu pożyczki jakiegokolwiek rodzaju przyznanej, zabezpieczonej lub gwarantowanej przez rządową instytucję w celu promocji eksportu;
- (c) w związku ze sprzedażą na kredyt jakichkolwiek urządzeń przemysłowych, handlowych lub naukowych;
- (d) z tytułu pożyczki jakiegokolwiek rodzaju przyznanej przez bank.

4. Określenie "odsetki" użyte w niniejszym artykule oznacza dochód z wszelkiego rodzaju wierzytelności zabezpieczonych jak i niezabezpieczonych hipoteką lub prawem do uczestniczenia w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z państwowych papierów wartościowych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych. Określenie to nie obejmuje żadnego z dochodu, który jest traktowany jak dywidendy stosownie do artykułu 10 niniejszej Konwencji.

5. Postanowienia ustępów 1, 2 i 3 niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do odsetek, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie,

w którym powstają odsetki, działalność poprzez zakład tam położony i jeżeli wierzytelność, z tytułu której wypłacane są odsetki jest faktycznie związana z takim zakładem. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 niniejszej Konwencji.

6. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba je wypłacająca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład, w związku z działalnością którego powstało zobowiązanie, z tytułu którego są wypłacane odsetki i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład, to uważa się, że odsetki takie powstają w tym Państwie, w którym położony jest zakład.

7. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między osobą wypłacającą odsetki a osobą do nich uprawnioną lub powiązań między tymi osobami a osobą trzecią, kwota wypłaconych odsetek przekracza, z jakiegokolwiek powodu, kwotę, która byłaby uzgodniona pomiędzy płatnikiem a osobą uprawnioną bez tych powiązań, wówczas postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie tylko do ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną poprzednio kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego z Umawiających się Państw, z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

Artykuł 12 **Należności licencyjne**

1. Należności licencyjne powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże, takie należności mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli osoba uzyskująca należności jest osobą do nich uprawnioną, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5% kwoty należności licencyjnych brutto.

3. Określenie "należności licencyjne" użyte w tym artykule oznacza wszelkiego rodzaju należności uzyskiwane w związku z użytkowaniem lub prawem do użytkowania każdego prawa autorskiego, patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego, a także za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego lub za informacje związane z doświadczeniem zawodowym w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej (know-how); określenie to obejmuje także wszelkiego rodzaju należności mające związek z filmami dla kin oraz filmami lub taśmami transmitowanymi w radio lub telewizji.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do należności licencyjnych, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność poprzez zakład w nim położony, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne

faktycznie wiążą się z działalnością tego zakładu. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 niniejszej Konwencji.

5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, jeśli osoba je wypłacająca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład, w związku z którym powstał obowiązek wypłaty należności licencyjnych i zapłata tych należności jest pokrywana przez ten zakład, wówczas uważa się, że należności licencyjne powstają w tym Państwie, w którym zakład jest położony.

6. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między osobą wypłacającą należności licencyjne a osobą do nich uprawnioną lub powiązań między tymi osobami a osobą trzecią, kwota należności licencyjnych przekracza z jakiegokolwiek powodu kwotę, którą osoba wypłacająca należności i osoba uprawniona uzgodniłyby bez tych powiązań, wówczas postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną poprzednio kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa, z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

Artykuł 13

Zyski majątkowe

1. Zyski osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z tytułu przeniesienia własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6 niniejszej Konwencji i położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Zyski z tytułu przeniesienia własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, włącznie z tymi zyskami, które pochodzą z tytułu przeniesienia własności takiego zakładu (odrębnie albo z całym przedsiębiorstwem) mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Zyski uzyskane przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z tytułu przeniesienia własności statków morskich lub statków powietrznych eksploatowanych w transporcie międzynarodowym lub majątku ruchomego związanego z eksploatowaniem takich statków morskich lub statków powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

4. Zyski uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z tytułu przeniesienia własności udziałów (akcji), których wartość w więcej niż 50% pochodzi bezpośrednio lub pośrednio z majątku nieruchomego położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

5. Zyski z tytułu przeniesienia własności majątku innego, niż wymieniony w ustępach 1, 2, 3 i 4 niniejszego artykułu podlegają opodatkowaniu wyłącznie w tym

Umawiającym się Państwie, w którym zbywca posiada miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Artykuł 14¹ **Dochody z pracy najemnej**

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułów 15 oraz 17 i 18 niniejszej Konwencji, wynagrodzenia, pensje oraz inne podobne świadczenia uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w związku z wykonywaniem pracy najemnej podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to otrzymane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu, wynagrodzenie, pensja lub inne podobne świadczenie uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w związku z wykonywaniem pracy najemnej w drugim Umawiającym się Państwie podlega opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli:

- (a) odbiorca wynagrodzenia przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nieprzekraczające łącznie 183 dni w każdym dwunastomiesięcznym okresie rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku podatkowym; i
- (b) wynagrodzenie jest wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie posiada miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie; i
- (c) wynagrodzenie nie jest ponoszone przez zakład, który pracodawca posiada w drugim Państwie; i
- (d) praca najemna nie stanowi przypadku wynajmowania siły roboczej.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, wynagrodzenie uzyskane w związku z wykonywaniem pracy najemnej na pokładzie statku morskiego eksploatowanego w transporcie międzynarodowym przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, może być opodatkowane w tym Państwie.

4. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje wynagrodzenie w związku z wykonywaniem pracy najemnej na pokładzie statku powietrznego, wynagrodzenie to podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

¹ Brzmienie art. 14 zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

Artykuł 15

Wynagrodzenia dyrektorów

Wynagrodzenia oraz inne podobne świadczenia uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w związku z członkostwem w zarządzie, radzie nadzorczej spółki lub w innym podobnym organie spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 16

Artyści i sportowcy

1. Bez względu na postanowienia artykułów 7 i 14 niniejszej Konwencji, dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, lub przez muzyka, lub sportowca, wykonujących działalność osobiście w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód związany z osobiście wykonywaną działalnością artysty lub sportowca, nie przypada na rzecz tego artysty lub sportowca lecz innej osobie, wówczas dochód ten, bez względu na postanowienia artykułów 7 i 14 niniejszej Konwencji, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie mają zastosowania do dochodu uzyskanego z działalności wykonywanej przez artystę lub sportowca w Umawiającym się Państwie, jeżeli ich pobyt w tym Państwie jest całkowicie lub w głównej mierze finansowany z funduszy publicznych jednego lub obydwu Umawiających się Państw, ich jednostek terytorialnych lub organów władz lokalnych. W takim przypadku dochód podlega opodatkowaniu wyłącznie w tym Umawiającym się Państwie, w którym artysta lub sportowiec posiada miejsce zamieszkania.

Artykuł 17

Emerytury, renty, renty kapitałowe, świadczenia z systemu ubezpieczeń społecznych oraz alimenty

1. Emerytury, renty i inne podobne świadczenia lub renty kapitałowe uzyskiwane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z drugiego Umawiającego się Państwa, są opodatkowane tylko w pierwszym wymienionym Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu, świadczenia otrzymywane przez osobę fizyczną mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie na podstawie prawa o ubezpieczeniach społecznych drugiego Umawiającego się Państwa, na podstawie jakiegokolwiek obowiązkowego systemu emerytalnego lub na podstawie systemu emerytalnego, który jest uznawany dla celów podatkowych, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Określenie "renta kapitałowa" oznacza określoną kwotę, wypłacaną okresowo osobie fizycznej w ustalonych terminach, dożywotnio lub przez ściśle określony lub dający się określić czas, w wykonaniu obowiązku dokonywania wypłat w zamian za spełnienie wzajemnego i pełnego świadczenia określonego w pieniądzu lub możliwego do określenia w pieniądzu.

4. Alimony oraz inne świadczenia na utrzymanie, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie. Jednakże wszelkie alimenty lub inne świadczenia na utrzymanie wypłacane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w jednym z Umawiających się Państw osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie, o ile nie stanowią ulgi podlegającej odliczeniu przez osobę wypłacającą te świadczenia.

Artykuł 18 **Funkcje publiczne**

1.

(a) Pensje, wynagrodzenia oraz inne podobne świadczenia, wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ władzy lokalnej osobie fizycznej z tytułu usług wykonywanych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub organu władzy lokalnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

(b) Jednakże, takie pensje, wynagrodzenia lub inne podobne świadczenia podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi te są wykonywane w tym Państwie przez osobę, która ma miejsce zamieszkania w tym Państwie i która:

(i) jest obywatelem tego Państwa; lub

(ii) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.

2. Postanowienia artykułów 14, 15 i 16 niniejszej Konwencji mają zastosowanie do pensji, wynagrodzeń i innych podobnych świadczeń wypłacanych z tytułu wykonywania usług pozostających w związku z działalnością prowadzoną przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ władzy lokalnej.

Artykuł 19 **Studenci**

Świadczenia otrzymywane na utrzymanie, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta, ucznia lub praktykanta, który ma lub miał bezpośrednio przed przybyciem do Umawiającego się Państwa miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie i który przebywa w pierwszym wymienionym Państwie wyłącznie w celu

kształcenia się lub odbywania praktyki, nie podlegają opodatkowaniu w tym Państwie, jeżeli świadczenia te pochodzą ze źródeł spoza tego Państwa.

Artykuł 20

Działalność w morskiej strefie przybrzeżnej

1. Postanowienia niniejszego artykułu stosuje się bez względu na inne przepisy niniejszej Konwencji.
2. Zgodnie z niniejszym artykułem, określenie "działalność w morskiej strefie przybrzeżnej" oznacza działalność prowadzoną w morskiej strefie przybrzeżnej w Umawiającym się Państwie w związku z badaniem lub eksploatacją dna morskiego i podglebia oraz ich zasobów naturalnych, położonych w tym Państwie.
3. Z zastrzeżeniem ustępów 4 i 5 niniejszego artykułu, uważa się, że przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, prowadzące działalność w morskiej strefie przybrzeżnej drugiego Umawiającego się Państwa, prowadzi w związku z tą działalnością, działalność gospodarczą poprzez zakład położony w tym drugim Państwie.
4. Nie stosuje się postanowień ustępu 3 i ustępu 7 b) niniejszego artykułu w przypadku, gdy działalność w morskiej strefie przybrzeżnej prowadzona jest przez okres lub okresy nieprzekraczające łącznie 30 dni w każdym dwunastomiesięcznym okresie rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku podatkowym. Jednakże, dla celów niniejszego ustępu:
 - (a) działalność prowadzona przez przedsiębiorstwo powiązane z drugim przedsiębiorstwem będzie uważana za prowadzoną przez to drugie przedsiębiorstwo, jeżeli przedmiotowa działalność jest w zasadniczym stopniu taka sama jak działalność prowadzona przez ostatnie wymienione przedsiębiorstwo;
 - (b) uważa się, że dwa przedsiębiorstwa są powiązane, jeśli:
 - (ii) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, bezpośrednio lub pośrednio bierze udział w zarządzaniu, sprawowaniu kontroli lub posiada kapitał przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, lub
 - (iii) ta sama osoba lub osoby, bezpośrednio lub pośrednio biorą udział w zarządzaniu, sprawowaniu kontroli lub posiadają kapitał w obu przedsiębiorstwach.
5. Zyski uzyskane przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z transportu zaopatrzenia lub personelu do lub z miejsca lub pomiędzy dwoma miejscami, gdzie prowadzona jest działalność w morskiej strefie przybrzeżnej Umawiającego się Państwa, lub z eksploataowania holowników oraz innych statków, mającego pomocniczy charakter w stosunku do działalności prowadzonej w morskiej strefie przybrzeżnej, podlegają opodatkowaniu tylko w Umawiającym się Państwie, w którym osoba prowadząca to przedsiębiorstwo ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

6.

- (a) Z zastrzeżeniem litery b) niniejszego ustępu, pensje, wynagrodzenia i inne podobne świadczenia, uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w związku z pracą najemną powiązaną z działalnością prowadzoną w morskiej strefie przybrzeżnej, wykonywaną w drugim Umawiającym się Państwie, w zakresie w jakim ta praca najemna jest wykonywana w morskiej strefie przybrzeżnej tego drugiego Państwa, podlegają opodatkowaniu w tym drugim Państwie. Jednakże, wynagrodzenie takie będzie opodatkowane wyłącznie w pierwszym Umawiającym się Państwie, jeżeli praca najemna jest wykonywana dla pracodawcy nieposiadającego miejsca zamieszkania ani siedziby w drugim Państwie, a także jeśli praca najemna jest wykonywana przez okres lub okresy nieprzekraczające łącznie 30 dni w każdym dwunastomiesięcznym okresie rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku podatkowym.
- (b) Pensje, wynagrodzenia i inne podobne świadczenia uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w związku z pracą najemną wykonywaną na pokładzie statku morskiego lub statku powietrznego wykorzystywanego do transportu zaopatrzenia lub personelu do lub z miejsca lub pomiędzy dwoma miejscami, gdzie prowadzona jest działalność w morskiej strefie przybrzeżnej drugiego Umawiającego się Państwa, lub w związku z pracą najemną wykonywaną na pokładzie holowników lub innych statków eksploatowanych w sposób pomocniczy w stosunku do tej działalności, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, w którym osoba otrzymująca te świadczenia ma miejsce zamieszkania, chyba że pracodawca posiada miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Państwie. W takim przypadku, dochód może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

7. Zyski uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia własności:

- (a) praw do poszukiwania lub eksploatacji zasobów naturalnych; lub
- (b) mienia położonego w drugim Umawiającym się Państwie, wykorzystywanego w związku z działalnością prowadzoną w morskiej strefie przybrzeżnej tego drugiego Państwa; lub
- (c) udziałów, których wartość lub znaczna część tej wartości pochodzi bezpośrednio lub pośrednio z takich praw lub z takiego mienia lub łącznie z takich praw i takiego mienia,

mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Zgodnie z tym ustępem, określenie "prawa do poszukiwania lub eksploatacji zasobów naturalnych" oznacza prawa do wytwarzania aktywów poprzez poszukiwanie lub eksploatację dna morskiego i podglebia oraz ich zasobów naturalnych w drugim Umawiającym się Państwie, włączając w to prawa do odsetek lub innych zysków związanych z tymi aktywami.

Artykuł 21

Inne dochody

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, gdziekolwiek powstałe, nieobjęte postanowieniami poprzednich artykułów niniejszej Konwencji, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu nie mają zastosowania do dochodu innego, niż dochód z majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6 ustęp 2 niniejszej Konwencji, jeżeli osoba osiągająca taki dochód, posiadająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie działalność poprzez zakład w nim położony i gdy prawo lub majątek, z tytułu którego dochód jest wypłacany, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu. W takim przypadku, stosuje się postanowienia artykułu 7 niniejszej Konwencji.

Artykuł 22

Unikanie podwójnego opodatkowania²

1. W przypadku Polski, podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:

[ZASTĄPIONY przez art. 5 ust. 6 Konwencji MLI]

~~[(a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji może być opodatkowany w Norwegii, Polska zwolni taki dochód z opodatkowania, z zastrzeżeniem postanowień punktu (b) niniejszego ustępu;]~~

Następujący art. 5 ust. 6 Konwencji MLI zastępuje art. 22 ust. 1 lit. (a) niniejszej Konwencji³:

ARTYKUŁ 5 KONWENCJI MLI – STOSOWANIE METOD UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA (Opcja C)

W przypadku, gdy osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w [Polsce] uzyskuje dochód, który zgodnie z postanowieniami [Konwencji] może być opodatkowany przez [Norwęgę] (z wyłączeniem sytuacji, gdy te postanowienia zezwalają na opodatkowanie przez [Norwęgę] wyłącznie z powodu, że dany dochód jest także dochodem uzyskiwanym przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium [Norwegii]), [Polska] zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu takiej osoby kwoty równej podatkowi od dochodu zapłaconemu w [Norwegii].

² Brzmienie art. 22 zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

³ Należy mieć na uwadze wpływ zastąpienia przez art. 5 ust. 6 Konwencji MLI artykułu 22 ust. 1 lit. (a) Konwencji na stosowanie art. 22 ust. 1 lit. (d) Konwencji (patrz przypis nr 4).

Jednakże odliczenie takie nie może przekroczyć tej części podatku od dochodu, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na taki dochód, który może być opodatkowany w [Norwegii].

Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem [Konwencji] dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w [Polsce] jest zwolniony z opodatkowania w [Polsce], wówczas [Polska] może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu takiej osoby uwzględnić zwolniony dochód.

- (b) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód lub zyski majątkowe, które zgodnie z postanowieniami artykułów 10, 11, 12, 13 lub ustępu 7 artykułu 20 niniejszej Konwencji mogą być opodatkowane w Norwegii, Polska zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu lub zysków majątkowych tej osoby kwoty równej podatkowi zapłaconemu w Norwegii. Jednakże, takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na dochód lub zyski majątkowe uzyskane w Norwegii;
- (c) Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem niniejszej Konwencji dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce jest zwolniony z opodatkowania w Polsce, Polska może, przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu lub zysków majątkowych takiej osoby, uwzględnić zwolniony dochód;
- (d) Bez względu na postanowienia litery a), unikanie podwójnego opodatkowania następuje poprzez zastosowanie odliczenia, o którym mowa w literze b) niniejszego ustępu, jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce uzyskuje dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji może być opodatkowany w Norwegii, jednakże zgodnie z prawem wewnętrznym Norwegii, dochód ten jest zwolniony z podatku⁴.

2. Z uwzględnieniem postanowień ustawodawstwa Norwegii dotyczącego zaliczania na poczet podatku norweskiego podatku podlegającego zapłacie na terytorium poza Norwegią (które nie naruszają ogólnej ustanowionej tutaj zasady):

- (a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Norwegii osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji może być opodatkowany w Polsce, Norwegia zezwoli na odliczenie od podatku należnego od dochodu takiej osoby kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w Polsce od tego dochodu.
Jednakże odliczenie to nie może przekroczyć tej części podatku dochodowego, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na dochód, który może być opodatkowany w Polsce.

⁴ Z uwagi na fakt, że art. 22 ust. 1 lit. (a) Konwencji (przewidujący metodę zwolnienia) został zastąpiony art. 5 ust. 6 Konwencji MLI (przewidujący metodę kredytu), ogólną metodą unikania podwójnego opodatkowania będzie metoda kredytu.

- (b) Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem niniejszej Konwencji, dochód osiągnięty przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Norwegii, jest zwolniony z opodatkowania w Norwegii, Norwegia może zaliczyć taki dochód do podstawy opodatkowania, ale dopuści odliczenie od podatku od dochodu należnego w Norwegii tej części podatku od dochodu, która odpowiada dochodowi osiągniętemu w Polsce.

Następujący art. 3 ust. 2 Konwencji MLI ma zastosowanie i zastępuje przepisy niniejszej Konwencji:

ARTYKUŁ 3 KONWENCJI MLI – PODMIOTY TRANSPARENTNE PODATKOWO

[Artykuł 22 Konwencji] nie będzie miał zastosowania w zakresie, w jakim [postanowienia Konwencji] dopuszczają opodatkowanie przez to drugie [Umawiające się Państwo] wyłącznie z tego powodu, że taki dochód stanowi jednocześnie dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tego drugiego [Umawiającego się Państwa].

Artykuł 23 Równe traktowanie

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, jakim podlegają lub mogą podlegać w takich samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa, w szczególności w odniesieniu do miejsca zamieszkania lub siedziby. Bez względu na postanowienia artykułu 1 niniejszej Konwencji, niniejszy przepis będzie miał także zastosowanie do osób niemających miejsca zamieszkania lub siedziby w jednym lub obu Umawiających się Państwach.
2. Osoby nieposiadające żadnego obywatelstwa, które posiadają miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, nie będą poddawane w żadnym z Umawiających się Państw jakimkolwiek opodatkowaniu lub jakimkolwiek obowiązkom związanym z takim opodatkowaniem, różniącym się lub bardziej uciążliwym od opodatkowania lub związanych z nim obowiązków, jakim podlegają lub mogą podlegać w takich samych okolicznościach obywatele danego Państwa, w szczególności w odniesieniu do miejsca zamieszkania lub siedziby.
3. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność.
4. Z wyjątkiem przypadków stosowania postanowień artykułu 9 ustęp 1, artykułu 11 ustęp 7, artykułu 12 ustęp 6 niniejszej Konwencji, odsetki, należności licencyjne i inne wypłaty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz

osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa, podlegają odliczeniu na takich samych warunkach, jakby były wypłacone osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w pierwszym wymienionym Państwie.

5. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których kapitał w całości lub częściowo, bezpośrednio lub pośrednio, jest własnością lub jest kontrolowany przez jedną osobę lub większą liczbę osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, nie mogą być w pierwszym wymienionym Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związany z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

6. Żadne postanowienie zawarte w niniejszym artykule nie może być rozumiane jako zobowiązujące którekolwiek Umawiające się Państwo do udzielenia osobom niemającym miejsca zamieszkania w tym Państwie jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek w celach podatkowych, jakich Państwo to udziela osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium lub swoim obywatelom.

7. Bez względu na przepis artykułu 2 niniejszej Konwencji, postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie do wszelkich podatków.

Artykuł 24

Procedura wzajemnego porozumiewania

1. Jeżeli osoba jest zdania, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw powodują lub spowodują jej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji, wówczas może ona, niezależnie od środków przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 23 ustęp 1 niniejszej Konwencji, właściwemu organowi tego Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa powinna być przedłożona w ciągu trzech lat, licząc od dnia pierwszego zawiadomienia o działaniu powodującym opodatkowanie niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji.

2. Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i jeżeli nie może sam spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten rozwiązać w drodze wzajemnego porozumienia z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa tak, aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą Konwencją. Osiągnięte w ten sposób porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiających się Państw.

3. Właściwe organy Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstać przy interpretacji lub stosowaniu niniejszej Konwencji. Mogą one również wspólnie

uzgodnić podjęcie środków w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu, w sytuacjach nieuregulowanych niniejszą Konwencją.

Właściwe organy Umawiających się Państw mogą komunikować się ze sobą bezpośrednio, także poprzez połączone komisje składające się z tych organów lub ich przedstawicieli w celu osiągnięcia porozumienia, w rozumieniu poprzednich ustępów.

Artykuł 25

Wymiana informacji

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje, które prawdopodobnie mogą mieć znaczenie dla stosowania postanowień niniejszej Konwencji albo dla wykonywania lub wdrażania wewnętrznego ustawodawstwa Umawiających się Państw dotyczącego podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nakładanych przez Umawiające się Państwa lub ich jednostki terytorialne albo organy lokalne w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z niniejszą Konwencją, Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułów 1 i 2 niniejszej Konwencji.

2. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków objętych ustępem 1 niniejszego artykułu, lub sprawowaniem nad nimi nadzoru. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w postanowieniach sądowych. Niezależnie od powyższego, informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo mogą być wykorzystywane dla innych celów, jeżeli zgodnie z prawem obydwu Państw, informacje te mogą być wykorzystane w tych innych celach i właściwy organ Państwa udzielającego informacji wyraził na to zgodę.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do:

- (a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- (b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- (c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (*ordre public*).

4. Jeżeli Umawiające się Państwo występuje o informację zgodnie z niniejszym artykułem, drugie Umawiające się Państwo użyje środków służących zbieraniu

informacji aby ją uzyskać nawet jeżeli to drugie Państwo nie potrzebuje tej informacji dla własnych celów podatkowych. Wymóg, o którym mowa w zdaniu poprzednim podlega ograniczeniom, o których mowa w ustępie 3 niniejszego artykułu, lecz w żadnym przypadku takie ograniczenia nie mogą być rozumiane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrznego interesu w odniesieniu do takiej informacji.

5. Postanowienia ustępu 3 niniejszego artykułu w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji wyłącznie z takiego powodu, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta lub powiernika albo dotyczy relacji właścicielskich w danym podmiocie.

Artykuł 26

Pomoc w poborze podatków

1. Umawiające się Państwa będą udzielały sobie wzajemnie pomocy w egzekucji ich wierzytelności podatkowych. Pomoc ta nie podlega ograniczeniom wynikającym z przepisów artykułów 1 i 2 niniejszej Konwencji. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą określić, w drodze wzajemnego porozumienia, sposób stosowania tego artykułu.

2. Użyte w tym artykule określenie "wierzytelność podatkowa" oznacza kwotę należną z tytułu podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nakładanych w imieniu Umawiających się Państw lub ich jednostek terytorialnych lub organów władzy lokalnej, o ile takie opodatkowanie nie jest sprzeczne z niniejszą Konwencją lub jakimkolwiek innym międzynarodowym porozumieniem, którego stronami są Umawiające się Państwa, łącznie z odsetkami, karami administracyjnymi i kosztami egzekucji lub środków zabezpieczających związanych z taką kwotą.

3. Jeżeli wierzytelność podatkowa Umawiającego się Państwa, która podlega egzekucji na mocy ustaw tego Państwa i jest należna od osoby, która w danym czasie nie może na mocy tych ustaw przeszkodzić jej egzekucji, to taka wierzytelność podatkowa na wniosek właściwego organu tego Państwa będzie w celu jej egzekucji przyjęta przez właściwy organ drugiego Umawiającego się Państwa. Taka wierzytelność podatkowa będzie ściągnięta przez to drugie Państwo zgodnie z jego ustawodawstwem stosowanym w zakresie egzekucji i poboru jego własnych podatków, tak jakby dana wierzytelność podatkowa była wierzytelnością podatkową tego drugiego Państwa.

4. Jeżeli wierzytelność podatkowa Umawiającego się Państwa jest wierzytelnością, w odniesieniu do której to Państwo może na mocy jego prawa podjąć środki zabezpieczające dla potrzeb egzekucji, to na wniosek właściwego organu tego Państwa taka wierzytelność podatkowa będzie przyjęta w celu podjęcia środków zabezpieczających przez właściwy organ drugiego Umawiającego się Państwa. To drugie Państwo podejmie środki zabezpieczające w odniesieniu do wierzytelności podatkowej zgodnie z przepisami jego ustawodawstwa, nawet jeżeli w czasie podjęcia takich środków zabezpieczających wierzytelność podatkowa nie podlega egzekucji

w pierwszym wymienionym państwie lub jeżeli jest należna od osoby, która ma prawo zapobiec egzekucji tej wierzytelności.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 3 i 4 niniejszego artykułu, wierzytelność podatkowa przyjęta przez jedno Umawiające się Państwo w rozumieniu ustępów 3 i 4 niniejszego artykułu, nie będzie w tym Państwie podlegać przedawnieniu ani nie przyzna się jej pierwszeństwa stosowanego do wierzytelności podatkowej na mocy ustawodawstwa tego Państwa z uwagi na jej istotę. Ponadto, wierzytelność podatkowa przyjęta przez Umawiające się Państwo w rozumieniu ustępów 3 i 4 niniejszego artykułu nie będzie miała żadnego pierwszeństwa w tym Państwie na mocy ustawodawstwa drugiego Umawiającego się Państwa.

6. Postępowanie dotyczące istnienia, wymagalności lub kwoty wierzytelności podatkowej Umawiającego się Państwa może być prowadzone jedynie przed sądami lub organami administracyjnymi tego Państwa.

7. Jeżeli w jakimś momencie po przedłożeniu wniosku przez Umawiające się Państwo na podstawie ustępów 3 lub 4 niniejszego artykułu i zanim drugie Umawiające się Państwo ściągnęło i przekazało daną wierzytelność podatkową pierwszemu wymienionemu Państwu, dana wierzytelność podatkowa przestaje być:

- (a) w przypadku wniosku przedłożonego na podstawie ustępu 3 niniejszego artykułu - wierzytelnością podatkową pierwszego Państwa, która podlega egzekucji z mocy ustaw tego Państwa i jest należna od osoby, która w tym czasie nie może z mocy ustawodawstwa tego Państwa zapobiec jej egzekucji; lub
- (b) w przypadku wniosku przedłożonego na podstawie ustępu 4 niniejszego artykułu - wierzytelnością podatkową pierwszego wymienionego Państwa, w odniesieniu do której to Państwo może na podstawie jego ustawodawstwa podjąć środki zabezpieczające w celu jej egzekucji,

to właściwy organ pierwszego wymienionego Państwa niezwłocznie poinformuje o tym fakcie właściwy organ drugiego Państwa i w zależności od decyzji podjętej przez drugie Państwo, pierwsze wymienione Państwo zawiesi lub wycofa swój wniosek.

8. W żadnym przypadku postanowienia tego artykułu nie mogą być rozumiane jako nakładające na Umawiające się Państwo obowiązek:

- (a) stosowania środków administracyjnych sprzecznych z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- (b) podejmowania działań sprzecznych z porządkiem publicznym (*ordre public*);
- (c) udzielania pomocy, jeżeli drugie Umawiające się Państwo nie podjęło wszelkich stosownych czynności egzekucyjnych lub zabezpieczających, zależnie od przypadku, na podstawie jego ustawodawstwa lub praktyki administracyjnej;

- (d) udzielania pomocy w przypadkach, w których obciążenie administracyjne dla tego Państwa pozostaje w wyraźnej dysproporcji w stosunku do korzyści, jakie może z tego odnieść drugie Umawiające się Państwo.

Artykuł 27

Członkowie misji dyplomatycznych, stałych przedstawicielstw lub przedstawicielstw konsularnych

1. Niniejsza Konwencja nie narusza przywilejów podatkowych przysługujących członkom personelu misji dyplomatycznych, stałych przedstawicielstw lub przedstawicielstw konsularnych na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.
2. W zakresie w jakim, zgodnie z przywilejami podatkowymi przysługującymi członkom personelu misji dyplomatycznych, stałych przedstawicielstw lub przedstawicielstw konsularnych na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych, dochód nie podlega opodatkowaniu w państwie przyjmującym, prawo do opodatkowania przysługuje państwu wysyłającemu.

Następujący art. 7 ust. 1 Konwencji MLI ma zastosowanie i zastępuje postanowienia niniejszej Konwencji⁵:

ARTYKUŁ 7 KONWENCJI MLI – ZAPOBIEGANIE NADUŻYCIOM TRAKTATÓW (test głównego celu - tzw. klauzula PPT)

Bez względu na postanowienia [Konwencji], korzyść w niej przewidziana nie zostanie przyznana w odniesieniu do części dochodu, jeżeli można racjonalnie przyjąć, mając na względzie wszelkie mające znaczenie fakty i okoliczności, że uzyskanie tej korzyści było jednym z głównych celów utworzenia jakiejkolwiek struktury lub zawarcia jakiejkolwiek transakcji, które spowodowały bezpośrednio lub pośrednio powstanie tej korzyści, chyba że ustalono, że przyznanie tej korzyści w danych okolicznościach byłoby zgodne z przedmiotem oraz celem odpowiednich postanowień [Konwencji].

Artykuł 28

Wejście w życie

1. Umawiające się Państwa poinformują się wzajemnie drogą dyplomatyczną o spełnieniu procedur wymaganych w ich wewnętrznym prawie dla wejścia w życie niniejszej Konwencji.

⁵ Art. 7 ust. 1 Konwencji MLI ma zastosowanie do wszystkich przepisów Konwencji (w związku z tym, że w praktyce zostaje on dodany do Konwencji).

2. Niniejsza Konwencja wejdzie w życie w dniu późniejszej notyfikacji i będzie miała zastosowanie:

(a) w Polsce:

- (i) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła, do dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym Konwencja wejdzie w życie;
- (ii) w odniesieniu do pozostałych podatków od dochodu i zysków majątkowych, do podatków należnych za jakikolwiek rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym Konwencja wejdzie w życie.

(b) w Norwegii:

w odniesieniu do podatków od dochodu należnych za dany rok kalendarzowy (włączając w to okresy rozliczeniowe rozpoczynające się w jakimkolwiek takim roku) następujący po roku, w którym niniejsza Konwencja wejdzie w życie oraz w latach następnych.

3. Postanowienia Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Norwegii o unikaniu podwójnego opodatkowania i zapobieżeniu uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisanej w Oslo w dniu 24 maja 1977 r. przestaną obowiązywać od dnia, w którym niniejsza Konwencja zacznie obowiązywać w odniesieniu do podatków, do których ma ona zastosowanie zgodnie z postanowieniami ustępu 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 29 **Wypowiedzenie**

Niniejsza Konwencja pozostaje w mocy do czasu jej wypowiedzenia przez jedno z Umawiających się Państw. Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć niniejszą Konwencję w drodze wymiany not dyplomatycznych, na co najmniej sześć miesięcy przed końcem każdego roku kalendarzowego rozpoczynającego się po upływie pięciu lat od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji. W takim przypadku, niniejsza Konwencja przestanie obowiązywać:

a) w Polsce:

- i) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła, do dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym nota została przekazana;
- ii) w odniesieniu do pozostałych podatków od dochodu i zysków majątkowych, do podatków należnych w roku podatkowym rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym nota została przekazana.

b) w Norwegii:

w odniesieniu do podatków od dochodu przypadających w danym roku kalendarzowym (włączając w to okresy rozliczeniowe rozpoczynające się w jakimkolwiek takim roku) następującym po roku, w którym nota dyplomatyczna została przekazana.

Na dowód czego, Pełnomocnicy obu Umawiających się Państw, należycie w tym celu upoważnieni, podpisali niniejszą Konwencję.

Sporządzono w Warszawie dnia 9 września 2009 roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, norweskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności przy interpretacji, rozstrzygający jest tekst angielski.

PROTOKÓŁ

W momencie podpisywania Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Norwegii a w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, uzgodniono następujące postanowienia, które stanowią integralną część niniejszej Konwencji.

1. Odnośnie do artykułu 2:

W przypadku, gdy w Norwegii zostanie wprowadzony podatek u źródła od dochodu z emerytury, rozumie się, że podatek ten będzie objęty ustępem 4.

2. Odnośnie do artykułu 5:

W nawiązaniu do ustępu 5, rozumie się, że określenie "zakład" obejmuje utrzymywanie stałej placówki dla celów dostawy dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, jeżeli działalność tego przedsiębiorstwa polega całkowicie lub częściowo na dostarczaniu tych dóbr lub towarów,

3. Odnośnie do artykułu 10:

W nawiązaniu do ustępu 3, określenie "Rząd Umawiającego się Państwa" oznacza, w przypadku Norwegii, w szczególności Rządowy Fundusz Emerytalny - Global.

W nawiązaniu do ustępu 4, w przypadku Norwegii, określenie "dywidendy" obejmuje także dochód z umów niosących za sobą prawo uczestniczenia w zyskach, w zakresie ustalonym w prawie wewnętrznym Norwegii.

4. Odnośnie do artykułu 12:

Rozumie się, że należności za użytkowanie urządzeń wykorzystywanych w związku z poszukiwaniem lub eksploatacją zasobów naturalnych położonych w morskiej strefie przybrzeżnej, nie będą stanowiły należności licencyjnych w rozumieniu ustępu 3.

5. Odnośnie do artykułu 26:

W nawiązaniu do ustępu 5, wierzytelność podatkowa Umawiającego się Państwa podlega przedawnieniu stosownie do odpowiednich przepisów prawa wewnętrznego tego Państwa.

Na dowód czego, Pełnomocnicy obu Umawiających się Państw, należycie w tym celu upoważnieni, podpisali niniejszy Protokół.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Warszawie dnia 9.09.2009 r. każdy w językach polskim, norweskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności przy interpretacji, rozstrzygający jest tekst angielski.